

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: 8 kor.
Fél-évre 4
Negyed évre 2
Egyes szám ára 20 fillér

Felolós szerkesztő, lapfőnöknő és kiadó

ANDOR PÁL.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

FÖ-Ü-É-Z-A.

Hirdetések díjszabás szerinti.

Kéziratok nem adatként vissza.

Társadalmi bajok.

(K. A.) Mai társadalmi életünk nagyon kevés felemelőt nyújt. Visszavonást látunk a társadalmi élet minden fázisában. Irigyekedő szemekkel vizsgálják felteinket. Legnehezebb szándékainkat is meggyanúsítják és mivel az emberek nem találnak magukban semmi önzetlenséget, azt hiszik, hogy mások fáradozásának is az önnesség a rugója. — Megszólják azt, aki tehetséget, munkakereszt a köznépek szentel, alkotásiát ösörölják, megvadják azt, hogy népszerűséget hajhász, de restek nyomába lépni és hasonló tevékenységet kifejtetni.

Irigylők másoktól a munka eredményét a helyett, hogy ők is kamatoztatnák tehetségüket. Hanem alkotás helyett bontanak, a fennálló kévéket felöngetik, a helyzetet összezavarják és mindebből a társadalmi életre harmink a legnagyobb kár, mert a fontoson túlzások következtében azok is abba hagyják a munkát, kik igazán önzetlennel fáradoztak.

Nem szeretik az együttes munkát. Félünk, hogy másnak több bábér jut, mint nekünk.

Elsők akarunk lenni s ha ez nem sikerül, bosszuan leteveszük a munka leggyéverét és képzelt sérelmek közt visszavonulunk. Mihelyt aztán kilépünk a sorból felesapunk kritikusokká. Ez nem volna még baj, ha kritikánk tárgyilagosa és így igazságosa volna

de hiányzik ebből a szeretet és nem javítani akarunk ellenfeleinket, hanem arra törekszünk, hogy nevelésgascekké, tegyünk őket. Mivel pedig a könnyelműen feldobott kö sokszor a feldobó úti meg erzekényen, a legtöbb esetben az igazságtalan val arra hull vissza, aki mindent megkritizál.

De ha még ez is következik be, a szeretetlennel megkritizált elvesztí kedvét a munkához, a közügyek istapolatlanul maradnak vagy kontárok kezébe kerülnek, kik aztán gyakorlatban valósítják meg a Csaky szalmajáról szóló közmondást.

A társadalmat szétválasztó falakról nem is szólnék. Ez a modern kor egyik legsajnálatosabb tévedése, melynek sokszor a legzsebb eszmék, a legjobb tervek áldozatul esnek. Már az evangélium is elítéli az élet kevélységet, mely forrást minden rossznak, minden bomlasztó anyagnak. Ma nem a becsület szerint mérik az emberek értékét, hanem aranyai után. Aki kincsekkel tud dobaódní, annak minden szabad, annak minden jól áll, annak mindent elcsinál, megbecsülat. Por kell ma a világ szemének, nem az igazság tisztító ereje. Aranyunk mézi a salakot és sokszor nem rosszarabotól, de hiúságból és tapasztalatlan szívvel gyönyögek helyett kövékkel rakja körül magát . . .

Érzékenyben és gondolkozásunkban kell tehát megváltoznunk, ha azt akarjuk, hogy a társadalmi élet szétágazó ereiben pezsgő

vérültesse. Addig nem lesz javulás. Legyen bennünk több szeretet, több elnézés ember-társaink iránt. Dolgozzunk magunk is, de ha mi nem is érzünk kedvet a munkához, ne öljük meg közönységünkkel a masok munkakedvét. Ne a kutyabőrre legyünk büszkek, ne állaskunk és vagyomunk tudatában hordjuk fenn fejünket hanem, ha már a büszkeségről nem tudunk lemondani, legyünk büszkek arra, hogy használunk a társadalmunknak.
Ez a nemes büszkeség senkít sem fog sérteni

Felhívás.

Múlt év őszén Olaszország Casale városában öt napig tartó congressus volt, a melyen a viharfelhők elleni felvidözés kérdése beható tárgyalás alá vétetett.

Ezen congressus Olaszország legkiválóbb tudósai, püspökök, a kormány képviselői s körülbelül 8 ezer érdeklődő vett részt s a gyakorlati és tudományos élet képviselői feltarták tapasztalataikat, előadták elméleteiket a melyekből azon következtetésre jutottak, hogy igenis megfelelő szervezettel mellett sikeresen lehet a jégréghelők megküzdenni.

Országszerte megindult már a mozgalom napról-napra nagyobb az érdeklődés a dolog iránt, vidékünk sem maradhat tehát hátra, saját érdekeiben mindent el kell követnie, hogy az ige testlé legyen!

A további leendőknék megbeszélésére

TÁRCZA.

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárczája. —

Kelepezeében.

(Végtárgyalás.)

Az elnök: Ne vakaródzék itt a bíróság előtt!
A vádlott: Kérem, nagyságos ur, ne tessék komolyan venni, Czudar természetem van! ha viszket, ha nem viszket, mindig csak vakarodom.

Az elnök: Hát most az egyszer csak kúzdíte le a természetet.

A vádlott: Sajnálom, nagyságos ur, de most az egyszer igazán viszket.

Az elnök: Hallotta a panaszost: azzal vadjolja, hogy kiloptat a zsebeből egy látesóvet! az egy pápaszemet.

A vádlott: Úgy látszik, hogy az az ur beszél a mit tud, de nem tudja, hogy mit beszél. Minek nekem látesó? Hiszen nem járok se lövésesnyre, se színházba. És minek nekem a pápaszem?

Az elnök: Eladhatja mind a kettőt.

A vádlott: Ha esk az nem! . . . De minek is beszélnek annyit? Egyszerien tagadom hogy loptam.

Az elnök: A panaszos érezte, hogy a zsebebe nyúlt.

A vádlott: Azt nem érezni, hanem látni kell

A panaszos: Láttam is!
A vádlott: Maga hallgasson! Akkor beszéljen, ha kerdezik! Mondom, tekintetes törvényszék! tagadom, hogy loptam; sőt azt is tagadom, mintha ennek az urnak valaha látesóve lett volna. És ha volt, bizonyítsa be, hogy én loptam el.

Az elnök: Ne beszéljen annyit! Hiszen a rendőrségnél beismerő vallomást tett.

A vádlott: Azt már igazán tagadom. Legelőbb szászor álltam már a bíróság előtt, de beismerő vallomást is most tettem.

Az ügyés: Podig az nagyon nyomatékos enyhítő körülmény volna, ha az ur, Jobban tennie, ha töredelmesen bevallaná tettét.

A vádlott: Ugyan, kérem tekintetes ur, hát olyan ostobán gondol engem, hogy beismerő vallomást teszék, a mikor a panaszosnak egy esipetnyit tanujia sínes? A kinek nincs tanujia, ne jöjjön a bíróság elé és punktum.

Az ügyés: Nagyon esőlódik. Van egy tanu, a ki az bizonyítja, hogy ön a látesó gyöngyház foglalatát neki megvételre kínálta.

A vádlott: (Nevet) Hehehe! Meg akar fogni az ügyész ur, ugy-e? Nom gyöngyház, hanem ezüst foglalatja volt ennek a látesónek.

A panaszos: Igen, ezüst foglalatja volt.

Az ügyés: Kérem a vádlott eme kijelentését jegyzőkönyvbe venni!

A vádlott: Gratulálók önnek, ügyész ur!

Hogy megfogott! Igazán megérdemlem, hogy elitéljenek.

Az elnök: (Rövid táncokozás után kihirdeti az ítéletet.) A törvényszék önt rovott öleletere való tekintettel másfél év börtönre ítélte.

A vádlott: Megnyugodom.

Gutius.

Borozás közben.

Rader bácsi bort clembe!
Jó takjít sebesen!
Kendy bátyuk majd segít tan
Az itzeben én nekem?

Meg se hozza? Mi az ördög
Lelti már ma, mondja csak?
Aroczko vagyon az itzet,
Hogy egy foga sem marad!

No hiszen! mert ha nem hat
— Erre, arra, amarra —
Elűzőm kelmedet mindjárt
A mejséges pokolba!

„Jaj barátom!” — szól az ördög
— Hoznék biz én szivesen;
De hát a penzt Isten tudja,
Mikor látja meg szemem!

DISZLEVÉLPAPIROK kártyapapírok, csinos festett-, fa- és papírcasettában. Emlékkönyvek. Jegyzet- és egyéb könyvecskék, Kottás- és képes levelezőlapok (videki megrendelésnél 15 drb portómentesen küldték)

dús választékban kaphatók

Balkányi Ernő papirkereskedésében, Alsó-Lendván.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kölcsönkönyvtár

előfizetési díja egy hóra

1 korona

Balkányi Ernő papirkereskedésében

Alsó-Lendván.